

Andra söndagen i advent

Predikan på distans 2022-12-04

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig att du genom ordet kommer till oss i ditt osynliga rike. Var med oss denna stund och tala till våra hjärtan. Hjälp oss att stadigt hålla fast vid ditt rena och klara ord och vid de heliga sakramenten. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Dagens ämne: *Herren kommer till sin rike.*

Epistel: 1 Kor. 4:1-5. Evangelium: Luk. 21:25-36

Predikotext: Luk. 17:20-30 (3:e årg.)

20 Då Jesus blev tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma, svarade han: "Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. 21 Ingen ska kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er (mitt ibland er)."

22 Till lärjungarna sade han: "Det ska komma en tid då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det. 23 Man ska säga till er: Se, där är han! eller: Här är han. Men gå inte dit och följ inte med. 24 För liksom blixten flammar till och lyser från himlens ena ände till den andra, så ska Människosonen vara på sin dag. 25 Men först måste han lida mycket och bli förkastad av det här släktet.

26 Så som det var på Noas tid, så ska det vara under Människosonens dagar. 27 Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken. Då kom floden och gjorde slut på dem alla. 28 På samma sätt var det på Lots tid: de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, 29 men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. 30 På samma sätt ska det bli den dag då Människosonen uppenbarar sig.

Denna söndag har i vår evangeliebok rubriken "Herren kommer i sitt rike". Detta påminner om förra söndagens rubrik "Herren kommer till sin kyrka". Dessa två, snarlika rubriker kan verka förvillande. Är det en skillnad mellan Guds rike och Guds kyrka? Svaret är: nej. Guds rike och Guds kyrka är två bibliska benämningar på det rike som består av alla troende människor i alla tider. Här i tiden är kyrkan osynlig, dold för våra ögon. Men vid Kristi återkomst kommer alla att uppstå med sina kroppar och alla som här i tiden har trott på Kristus kommer då att få vara med honom i det himmelska riket, härlighetens rike. Då får vi se Gud och det fördolda riket har därmed blivit uppenbart och synligt.

Det avgörande är att vi förstår skillnaden mellan trons rike och härlighetsriket. Man brukar skilja mellan den lidande kyrkan här på jorden och den triumferande kyrkan i himlen. På den yttersta dagen kommer Jesus synligt och uppenbart till hela världen och det blir då också uppenbart för alla vilka som genom tron hör till den sanna kyrkan, och vilka som genom sin otro inte tillhör den utan är kvar under djävulen och får dela hans straff.

Till sin kyrka här på jorden kommer Jesus osynligt genom ordet och sakramenten. Ja, även när Jesus gick här på jorden var kyrkan osynlig. Jesus säger ju i vår text:

Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Ingen ska kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er.” (v. 20f).

Vissa biblar har översättningen ”Guds rike är mitt ibland er”. Den grekiska grundtexten kan rent språkligt översättas så, men på grund av sammanhanget är den bästa översättningen ”Guds rike är inom er” eller ”Guds rike är invärtes i er”. Den motsättning som Jesus lyfter fram är ju mellan det som **kan ses** och det som **inte kan ses**. Jesus säger att Guds rike **inte** kommer så att det kan ses med ögonen. Så ger han förklaringen: Det beror på att Guds rike är inom er, invärtes i er. Därför lär också våra bekännelseskrifter tydligt och klart att **kyrkan är osynlig**. Luther betonar ofta att trosbekännelsen säger ”jag **tror** på en helig, allmänlig kyrka, de heligas samfund”. I Hebreerbrevet betonas att tron står motsats till det man ser: ”Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser” (Hebr. 11:1). I sitt första brev skriver aposteln Johannes: Mina älskade, nu är vi Guds barn, och än är det inte uppenbarat vad vi ska bli. Men vi vet att när han uppenbaras ska vi bli lika honom, för då får vi se honom sådan han är (1 Joh. 3:2). Och Paulus skriver: Vi lever här i tro, utan att se (2 Kor. 5:7).

Många teologer och kyrkosamfund försöker idag göra kyrkan synlig. Detta är en gammal villfarelse som fanns redan på Jesu tid. Han säger ju i vår text: Man ska säga till er: Se, där är han! eller: Här är han. Men gå inte dit och följ inte med (v 23). Denna varning måste vi ta till oss idag. Man påstår i den ekumeniska rörelsen med Kyrkornas Världsråd i spetsen att när alla kyrkor går samman i en yttre enhet skall världen komma till tro. Detta är ett allvarligt missbruk av Jesu ord i Johannes 17:e kapitel. Där säger Jesus: Jag ber att de alla ska vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig. Då ska världen tro att du har sänt mig (Joh. 17:21). Detta är nog ett av de mest missbrukade bibelorden idag. Man menar att när alla möjliga samfund – vilka har vitt skilda och motsägande läror – går samman i en organisatorisk enhet så är detta uppfyllelsen av Jesu bön i Joh. 17. Då kommer hela världen att förstå att kyrkan är en stor och mäktig, enig rörelse, och så kommer alla människor att strömma till detta synliga gudsrrike. Alla säger det inte lika öppet, men var och en som studerar de ekumeniska dokumenten och läser vad de ekumeniska ledarna lär förstår att det inte alls är fråga om någon enighet i Guds ords lära. Men Jesus säger i verserna innan:

Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning. Så som du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen. Och jag helgar mig för dem, för att också de ska vara helgade i sanningen. Men jag ber inte bara för dem, utan också för dem som kommer att tro på mig genom deras ord (Joh. 17:17-20).

Jesus ber här först för sina apostlar. Han ber att de skall få den helige Andes gåva så att allt vad de talar och skriver skall vara Guds rena och klara ord. Han har tidigare också lovat att de skall få denna gåva efter hans död och uppståndelse. Denna gåva fick de också på den första pingstdagen.

Sedan ber Jesus även för dem som genom apostlarnas ord skall komma till tro. Det är för hela den kristna kyrkan han ber. Denna bön gäller oss alla. Genom det rena

och klara gudsordet skall vi få komma till tro. Jesus betonar också att det ord Gud talar genom apostlarna är *sanningens ord*. Han säger till Fadern: **Ditt ord är sanning**. Endast genom detta ord blir de kristna helgade.

Den bön Jesus bad i Joh. 17 uppfylldes *omedelbart* av Gud, Fadern. Det var inte en bön som först i vår tid håller på att få sitt svar genom den ekumeniska rörelsen. Kyrkans enighet har alltid funnits genom ordet och tron. Den som kommer till tro på Jesus Kristus och hans evangelium, får *omedelbart* ta emot försoning och förlåtelse för Kristi skull. Han blir därmed *omedelbart* inlemmad i den kristna kyrkan, som är Kristi osynliga kropp. Jesus säger till apostlarna: **Ni är redan nu rena i kraft av det ord jag har talat till er** (Joh. 15:3). Detta gäller alla troende i både gamla och nya förbundet. I GT blev de troende renade och fick ta emot Guds förlåtelse genom tron på *löftet om den kommande Messias*. Idag blir alla kristna renade och rättfärdiggjorda genom *tron på Kristus som nu har kommit* till jorden och lidit straffet för alla våra synder. Han dog och uppstod för att var och en som tror på honom skall få evigt liv. Den gåvan ger nu Gud genom ordet och sakramenten.

Det allvarliga med ekumenismens falska lära är att den vill göra Kristi *osynliga* rike till något *synligt*, påtagligt och världsligt. Man avviker från den apostoliska läran om att endast Guds ord och ingenting annat får läras i kyrkan. Man samlas i en yttre, världsvis kyrkoorganisation där alla möjliga läror lärs. I denna organisation finns både reformerta som förnekar att nattvardens bröd och vin är Kristi sanna kropp och blod, baptister som förnekar att barnen har arvsynd och skall döpas till syndernas förlåtelse, kyrkor som lär att Jesus skall komma tillbaka till ett jordiskt tusenårsrike, kyrkor som förnekar att Gud är treenig, kyrkor som förnekar helvetet och de eviga straffen, ja kyrkor som menar att Bibeln är full med fel och att Kristus inte alls är sann Gud. Det är omöjligt att räkna upp alla de fruktansvärda villfarelser som idag ryms inom den världsvida ekumenismen. Man menar sig också helt logiskt ha kommit närmare den romersk-katolska kyrkan, som av Luther med rätta pekades ut som Antikrists kyrka.

Allt detta avfärdar Jesus med orden: **Gå inte dit och följ inte med** (v 23). Den enighet Gud vill att vi skall ha är en bekenntsetrogen enighet kring Guds sanning, kring Guds rena och klara ord och de heliga sakramenten. Det är en enighet som alltid har funnits och finns inom den enda rätta och sanna kyrkan, som är osynlig men som har synliga tecken. Den finns överallt där Guds ord lärs rent och klart och där sakramenten förvaltas rätt i enlighet med Kristi instiftelse. Aposteln Johannes skriver om denna heliga gemenskap:

Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi har skådat och rört med våra händer, om detta vittnar vi: Livets Ord. Livet har uppenbarats, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni ska ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus. Detta skriver vi för att vår glädje ska bli fullkomlig (1 Joh. 1:1-4).

Om det så bara finns några få kristna på en ort, så är Kristi kyrka där i hela sin rikedom. Ja, även en ensam kristen, kanske isolerad i fängelse på en avlägsen ort, är

en del av Kristi kyrka. Han eller hon har sin gemenskap med Gud genom tron på Kristus, och är därmed också en del av hela Kristi världsvida, osynliga kyrka.

Läran om den osynliga kyrkan är en stor tröst för oss i en tid då officiella kyrkor och samfund i stor utsträckning för fram falska läror som strider mot Guds ord. När vi då i trohet mot Guds ord skiljer oss från dessa sekter skiljer vi oss inte från Kristi sanna kyrka. Tvärtom, vi söker oss dit där kyrkan finns, där Guds ord lärs rent och klart och där sakramenten förvaltas rätt. Den kyrkan är inte bunden vid någon viss ort, varken vid Rom eller Jerusalem. Även om den yttre kyrkan saknar kyrkobyggnader och har knappa resurser, och även om den är förföljd och förtalad, så är den Kristi rätta kyrka eftersom Han själv är där osynlig och invärtes i de troende genom ordet och sakramenten. Vi skall därför glädja oss över Kristi ord om kyrkan som är det sanna gudsriket. Vi får då upprepa Jesu viktiga ord:

Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Ingen ska kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er (v 20f).

När vi samlas och lyssnar på Guds ord är det Gud som talar till oss här och nu. När vi tror detta ord är Guds rike redan invärtes inom oss. Den Treenige Guden tar sin boning i vårt hjärta genom tron. Han är oss närmare än någon annan kan vara. När vi ber till honom har vi hans absoluta löfte om bönhörelse. Om vi råkar i nöd är han också där med oss. Genom **dopet** försäkrar han oss om att nåden gäller oss var och en personligen under hela vårt liv. Skulle vi synda och avfalla vill han att vi skall omvända oss och komma tillbaka till vårt dop, ty doplöftena står fast hela livet. När vi i **avlösningen** hör prästens ord: Jag förlåter dig alla dina synder i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn, så är detta Guds egen tillsägelse ty han har lovat: **Om ni förlåter någon hans synder så är de honom förlåtna** (Joh. 20:23). Och när vi i **nattvarden** äter och dricker Kristi kropp och blod har han knutit löftet om syndernas förlåtelse till detta genom orden: **Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse** (Matt. 26:26).

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.